

Δήμοι: Απο τον «Καλλικράτη» στο παρατηρητήριο και τη μέγγενη της επιτροπείας.

Μια φορά και ένα καιρό οι δήμοι ήταν ένας θεσμός αυτοδιοίκησης που λέει ο λόγος διότι ποτέ στη ουσία δεν ήταν, εκτός μια μικρής περιόδου που το ΕΑΜικο κίνημα δημιουργούσε τους δικούς του θεσμούς παλεύοντας ενάντια στο φασισμό και την γερμανική κατοχή.

Σήμερα ούτε σαν αστείο δεν μπορεί να ειπωθεί πως οι εργαζόμενοι, συνολικά οι πολίτες στις τοπικές κοινωνίες μπορούν μέσω του θεσμού της πρωτοβάθμιας αιρετής διοίκησης, τους δήμους ή τις περιφέρειες να καθορίσουν την ζωή τους σε όλο το φάσμα των αναγκών.

Οι δήμοι πλέον δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε πως δεν είναι τίποτα περισσότερο παρά **αποκεντρωμένες υπηρεσίες του κεντρικού κράτους**, με όργανα διοίκησης αιρετά μεν, δημάρχους και δημοτικά συμβούλια, απόλυτα υποχρεωμένα όμως μέσα από ένα πλέγμα νόμων να εφαρμόζουν και να υλοποιούν τις υπαγορευμένες χωρίς καμία παρέκκλιση πολιτικές και κατευθύνσεις της κεντρικής διοίκησης σε όλα τα ζητήματα.

Με την υπαγωγή της χώρας μας στη ΤΡΟΙΚΑ και το μνημόνιο, ο πρώτος α νόμος που φρόντισαν να περάσουν στα πλαίσια των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων του κράτους ήταν ο «Καλλικράτης» η νέα αρχιτεκτονική όπως λένε της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Έτσι από την αρχή του 2011 αλλάζει δραματικά το τοπίο στους ΟΤΑ με την εφαρμογή του Καλλικράτη, μιας βαθιά αντιδραστικής μεταρρύθμισης στο κράτος και την τοπική διοίκηση με στόχο την προσαρμογή τους στις συνθήκες κρίσης, για την καλύτερη λειτουργία του καπιταλιστικού συστήματος ώστε τα βάρη για τα «σπασμένα» να φορτωθούν μέσω των δήμων στους εργαζόμενους.

Να σημειώσουμε ότι αυτού του τύπου **οι αλλαγές δεν συνιστούν λιγότερο κράτος ή ένα καλό αποκεντρωμένο κράτος**. Αντίθετα ενισχύουν τον επιτελικό του ρόλο για την εκπλήρωση των κύριων λειτουργιών του. Εξυπηρετούν την **κίνηση και κερδοφορία του κεφαλαίου σε τοπικό επίπεδο**, τους βασικούς άξονες της πολιτικής τους σε θέματα οικονομίας, εργασίας, εκμετάλλευσης του χώρου και του περιβάλλοντος και αντιδημοκρατικής θωράκισης του αστικού πολιτικού συστήματος.

Το σύνολο των μηχανισμών αυτών με τον Καλλικράτη γίνονται περισσότερο ταξικοί παραχωρώντας το σχεδιασμό και πολλές λειτουργίες του κατευθείαν στην εξυπηρέτηση του ιδιωτικού κεφαλαίου, σε όλες τις γεωγραφικές βαθμίδες του.

Οι συνενώσεις των δήμων και κοινοτήτων από 1025 σε 305 δεν έγιναν για την καλύτερη λειτουργία τους για την κάλυψη των αναγκών των τοπικών κοινωνιών αλλά για την διευκόλυνση της εφαρμογής των νέων αντιλαϊκών αντεργατικών πολιτικών που υπαγορεύονταν από τα μνημόνια την τρούικα, τις ανάγκες του κεφαλαίου στις νέες συνθήκες και τις κατευθύνσεις της Ε.Ε.

Με τον «Καλλικράτη» ανοίγει ο δρόμος α) Για τη μεταφορά μεγάλου αριθμού αρμοδιοτήτων πολλές από αυτές κοινωνικής πολιτικής από το κεντρικό στο τοπικό κράτος, με παράλληλη τεράστια μείωση της χρηματοδότησης τους. **β)** Την χάραξη συνολικότερης πολιτικής τοπικά για την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς, δηλαδή την άρση περιορισμών ανταγωνιστικότητας, ενίσχυση της απρόσκοπτης λειτουργίας για την κερδοφορία του κεφαλαίου, σε έργα και δράσεις σε τοπικό και περιφερικό επίπεδο (πχ. επιχειρησιακά προγράμματα, τοπικά σύμφωνα απασχόλησης, εργασιακές σχέσεις κλπ) **γ)** Της θεσμικής οργάνωσης, για την εφαρμογή του οικονομικού προγράμματος και δημοσιονομικών ευθυνών (δηλαδή δυνατότητα επιβολής φόρων) της τοπικής διοίκησης,

Βασική επιδίωξη όλων αυτών των αλλαγών σε συνδυασμό με τη συνολικότερη διαδικασία περιστολής του δημόσιου τομέα είναι η κατάργηση και εμπορευματοποίηση των κοινωνικών παροχών η ιδιωτικοποίηση κερδοφόρων τομέων και η ενίσχυση του κεφαλαίου ντόπιου και ξένου.

Αυτό επιτυγχάνεται πρώτα από όλα με τον οικονομικό στραγγαλισμό και την κατάργηση οποιασδήποτε σχετικής οικονομικής αυτοτέλειας (αν υπήρχε) από την μια και από την άλλη ο απολύτως οικονομικός έλεγχος στο περιεχόμενο και την κατεύθυνση των δαπανών. Με το τρόπο αυτό, δράσεις και έργα στους δήμους για να υλοποιηθούν αναγκαστικά θα πρέπει απόλυτα να συνδεθούν είτε με το χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο είτε με το κατασκευαστικό κ.λ.π.

Πολύ σημαντικές αρμοδιότητες στους τομείς υγεία, παιδεία, απασχόληση, περιβάλλον, μεταφορές δόθηκαν στους δήμους που αδυνατούν να αντεπεξέλθουν μετά την παρακράτηση των επιχορηγήσεων και το πετσόκομμα λόγω Μνημονίου, που με το ίδιο ρυθμό συνεχίζονται και σήμερα.

Οι δήμοι οδηγούνται σε οικονομική κατάρρευση. Οι Κ.Α.Π. (κεντρικοί αυτοτελείς πόροι) έχουν μειωθεί πλέον κατά 60% και με τα χρήματα αυτά οι δήμοι καλύπτουν επιπλέον πληρωμές στις νέες μεταφερόμενες αρμοδιότητες. Ακόμη μεγαλύτερη υπήρξε η μείωση της ΣΑΤΑ, (επιχορήγηση για επισκευές, συντηρήσεις και μικρές επενδύσεις). Υπάρχουν δήμοι και μεγάλοι δήμοι όπως ο δήμος Αθήνας που δεν έχουν ούτε ένα σακί τσιμέντο που λέει ο λόγος.

Οι υπάρχουσες, κυρίως κοινωνικές -πολιτιστικές-αθλητικές υπηρεσίες διαλύονται με τις συγχωνεύσεις και καταργήσεις 4500 Νομικών Προσώπων και δημοτικών επιχειρήσεων.

Παράλληλα οι εκατοντάδες υπερχρεωμένοι ΟΤΑ (υπολογίζονται στο 90% του συνόλου) μπαίνουν αυτόματα στην επιτήρηση και έλεγχο και τους αφαιρείτε η δυνατότητα για οποιοδήποτε έργο και δράση.

Επιτροπεία και διάλυση, απολύσεις εργαζομένων, ιδιωτικοποιήσεις-εκχωρήσεις υπηρεσιών, νέα βάρη στους δημότες

Στην ήδη εξαιρετικά επιβαρυνόμενη κατάσταση στους ΟΤΑ από την εφαρμογή του πρώτου μνημονιακού νόμου που ήταν ο «**Καλλικράτης**» έρχεται τώρα το τρίτο και τέταρτο μνημόνιο να της δώσει την χαριστική βολή.

Η δεινή οικονομική κατάσταση από τις συνεχείς περικοπές πόρων έχει φέρει τους περισσότερους δήμους στα πρόθυρα της οικονομικής κατάρρευσης αδυνατώντας να πληρώσουν ακόμη και τους λογαριασμούς της ΕΥΔΑΠ και άλλα λειτουργικά, μέχρι και τους μισθούς των εργαζομένων. Έτρεχαν το προηγούμενο διάστημα να φέρουν ρυθμίσεις ώστε να αποφεύγουν τις κατασχέσεις λόγω χρεών και οφειλών.

Καθημερινά προστίθενται κι άλλοι και διαμορφώνεται μια κατάσταση που οι δήμοι θα οδηγηθούν σε στάση πληρωμών και διακοπή παροχής των πιο κρίσιμων κοινωνικών υπηρεσιών προς τον λαό και τη νεολαία. Υπηρεσίες όπως σχολικές επιτροπές, μεταφορές μαθητών, δημοτικά ιατρεία, ΚΑΠΗ, πρόγραμμα «βοήθεια στο σπίτι», προνοιακές παροχές, καθαριότητα, δημοτικά έργα, περιβάλλον, πολιτισμός, αθλητισμός υπολειπούν, κοινωνικές και προνομιακές δράσεις καταρρέουν.

Δήμοι: Σε καθεστώς μνημονίου.

Το «**οικονομικό παρατηρητήριο**», που έχει στηθεί να παρακολουθεί την πορεία εκτέλεσης των προϋπολογισμών των δήμων, σε οποιαδήποτε παρέκκλιση σε υποχρεώνει αμέσως σε αναμόρφωση και περικοπές, ειδάλλως μπαίνει σε καθεστώς επιτροπείας και σκληρής προσαρμογής στη συνέχεια. Η υποχρεωτική «**οικονομική επιτροπεία**», ουσιαστικά καταργεί τους δημάρχους και αυτομάτως μετατρέπει ολοκληρωτικά τους δήμους σε φοροεισπράκτορες και μεσάζοντες μεγαλοεργολαβικών συμφερόντων σε όλους τους τομείς.

Πολλοί δήμοι έχουν μπει ήδη σε καθεστώς «εξυγίανσης» των οικονομικών τους. Το πρόγραμμα «εξυγίανσης» περιλαμβάνει επιτήρηση, έλεγχο, περικοπές δαπανών, καταργήσεις υπηρεσιών, απολύσεις και άλλες ποινές.

Με το «μνημόνιο» στους δήμους τα κονδύλια που αποδίδει το κράτος, χρήματα που σε μεγάλο βαθμό προέρχονται από το ΦΠΑ και το ΤΑΠ, δηλαδή φόρους που καταβάλουν οι εργαζόμενοι, θα δοθούν στις τράπεζες και τους προμηθευτές για την αποπληρωμή των δανείων και τους χρέους. Επιπλέον τους οδηγεί στην κατάργηση και παραπέρα ιδιωτικοποίηση των υπηρεσιών τους, σε απολύσεις προσωπικού και στην εκποίηση της περιουσίας τους. Συνέπεια αυτών η ακόμη μεγαλύτερη επιβάρυνση των δημοτών, η χειροτέρευση των υπηρεσιών και η συνολική αποσάθρωση των εργασιακών σχέσεων.

Η κατάσταση αυτή υποχρεώνει πρακτικά τους ΟΤΑ στη **φορομνηξία**, να αυξήσουν τα υπάρχοντα δημοτικά τέλη (καθαριότητα – ηλεκτροφωτισμός, τροφεία σε παιδικούς σταθμούς) να προσθέσουν καινούργια σε μια σειρά υπηρεσίες που παρέχονταν δωρεάν μέχρι σήμερα, π.χ. αθλητικές – πολιτιστικές δραστηριότητες, υπηρεσίες πρόνοιας κ.α.

Η οικονομική πολιτική αυτή σε συνδυασμό με το θεσμικό πλαίσιο που έχει ήδη διαμορφωθεί (ΣΔΙΤ, συμβάσεις παραχώρησης, ΚΟΙΝΣΕΠ) έχει στρώσει το έδαφος παράδοσης των υπηρεσιών των ΟΤΑ στα επιχειρηματικά συμφέροντα.

Αυτή ακριβώς είναι και η επιδίωξη για τους δήμους του μέλλοντος που σχεδιάζουν υπό την υψηλή εποπτεία του Ράιχενμπαχ και Φούχτελ με την συμβολή ελλήνων δημαρχών και κυβερνητικών παραγόντων στις Συγκυβέρνησης. Χαρακτηριστικές είναι οι συναντήσεις στα πλαίσια της Ελληνογερμανικής συνέλευσης που έγιναν πέρσι στη Θεσσαλονίκη και κυρίως η φετινή συνάντηση στην Νυρεμβέργη στη Γερμανία με συμμετοχή πάνω από 250 παραγόντων από ελληνικής πλευράς.

Ο βασικός τους στόχος είναι πλέον η προώθηση της **παράδοσης σε επιχειρηματικούς ομίλους, ντόπιους, ευρωπαϊκούς και άλλους, κρίσιμων τομέων όπως η Διαχείριση Απορριμμάτων**, το μεγάλο φαγοπότι που ετοιμάζεται και την πρόθεση πλήρους ιδιωτικοποίησης όλου του κυκλώματος. **Η διαχείριση δημόσιου χώρου και πλούτου (πχ. Ελληνικό, παραλίες κλπ).** Ο ιδιαίτερος ρόλος τους **στην προώθηση ΕΟΖ** στους τομείς που ενδιαφέρουν το ελληνικό και διεθνές κεφάλαιο (ναυπηγεία Σύρου, τουρισμός Ρόδος, ενέργεια σε Θράκη και Πελοπόννησο κλπ).

Ιδιαίτερο ρολό στην κατεύθυνση αυτή παίζουν οι χρηματοδοτήσεις από τα διάφορα ευρωπαϊκά προγράμματα ΕΣΠΑ κ.λ.π.

Ιδιαίτερα για το ΕΣΠΑ το ποιοτικό βήμα με τα τελευταία μέτρα είναι ότι δεν έχουμε απλά τις κατευθύνσεις των χρηματοδοτήσεων από την ΕΕ να καθορίζουν προς τα πού θα πάνε τα χρήματα, αλλά θα ελέγχονται κεντρικά από την ΕΕ και τον Ράιχενμπαχ που θα διατεθούν οι πόροι, ποια έργα και ποια προγράμματα θα χρηματοδοτηθούν.

Η ένταξη των ΟΤΑ στο γενικότερο πλαίσιο της «δημοσιονομικής προσαρμογής και ο έλεγχος από την τρόικα σε συνδυασμό με τον τρόπο κατανομής των κονδυλίων ΕΣΠΑ εντείνουν τον απευθείας έλεγχο τους από την ΕΕ. Η ΕΕ με τις οδηγίες και τις αποφάσεις της επιβάλλει καθημερινά τις πολιτικές σε όφελος του κεφαλαίου.

Παράλληλα η **ουσιαστική απαγόρευση προσλήψεων**, έχει διαλύσει σημαντικές υπηρεσίες και κοινωνικές δομές, ενώ ταυτόχρονα έχει αρχίζει να ξετυλίγεται το κουβάρι χιλιάδων απολύσεων εργαζομένων με διάφορους τρόπους.

Οι διαθεσιμότητες - απολύσεις, μέσω της προσχηματικής αξιολόγησης δομών για την δημιουργία πλεονάζοντος προσωπικού, δηλαδή δεξαμενές απολύσεων.

Οι καταργήσεις ολόκληρων υπηρεσιών (σχολικοί φύλακες – δημοτική αστυνομία) και άλλες που μεθοδεύονται (διαχείριση απορριμμάτων, τεχνικές υπηρεσίες κ.α.)

Οι αργίες ακόμη και για απλή καταγγελία ή κατηγορία με βάση τον τρομονόμο, οι **υποχρεωτικές μετατάξεις, οι απολύσεις συμβασιούχων παρά τις δικαστικές αποφάσεις** κ.α. είναι η σκληρή πραγματικότητα πλέον για τους εργαζομένους στους ΟΤΑ.

Στην κάλυψη των τεράστιων κενών που δημιουργούνται έρχονται ως χιονοστιβάδα οι **απευθείας εκχωρήσεις στο ιδιωτικό κεφάλαιο** μιας σειράς υπηρεσιών και δομών στους δήμους, ήδη τομείς της καθαριότητας, του πρασίνου, επισκευών και συντήρησης κ.α. σε δεκάδες δήμους σε όλη την Ελλάδα έχουν εκχωρηθεί. **Νέες μορφές ιδιωτικοποιήσεων** με την δημιουργία 100νταδων συνεταιριστικών επιχειρήσεων (ΚΟΙΝΣΕΠ) σε όλους τους τομείς έρχονται να προστεθούν.

Ταυτόχρονα οδηγούν ακόμη μια γενιά εργαζομένων με προσωρινή ελαστική εργασία και ότι μισθούς θέλουν, αποσαθρώνοντας καθολικά και ολοκληρωτικά πλέον τις εργασιακές σχέσεις στους ΟΤΑ τα επόμενα χρόνια.

Πατώντας πάνω στην ανάγκη χιλιάδων εργαζομένων που απολύονται με την λήξη των συμβάσεων τους και το ξεκαθάρισμα που γίνεται από τα δικαστήρια και την επίσπευση τους με τον πρόσφατο νόμο που ψήφισαν, τους προτρέπουν να φτιάξουν ΚΟΙΝΣΕΠ. Να τους μετατρέψουν σε μερισματούχους μικροεργολάβους που το εισόδημα τους θα εξαρτάται από τα τέλη που θα πληρώνουν οι δημότες για τις υπηρεσίες που θα παρέχονται.

Στους χιλιάδες ανέργους προσφέρουν «**5μηνη κοινωνική εργασία**» στους δήμους λες και εκτίουν ποινή, με προσλήψεις μέσω ΟΑΕΔ και ΕΣΠΑ, με μισθούς κάτω από τις συμβάσεις, την εργασία μέσω Μ.Κ.Ο. και την ενοικίαση τους.

Αυτό το γκρίζο εργασιακό τοπίο έχει διαμορφωθεί σήμερα στους ΟΤΑ και όχι μόνο.

Συμπερασματικά μπορούμε να δούμε πως η πολιτική που έχει επιβληθεί σήμερα στους ΟΤΑ συμπυκνώνεται στα εξής:

ΠΟΥΛΗΣΤΕ – ΧΑΡΑΤΣΩΣΤΕ – ΑΠΟΛΥΣΤΕ. Αυτός είναι ο τρόπος της λειτουργίας των δήμων στην Ελλάδα της μνημονιακής εποχής, ο δήμος του μέλλοντος που σχεδιάζουν κυβέρνηση και το δημαρχιακό κατεστημένο μαζί με τον ΦΟΥΧΤΕΛ και ΡΑΙΧΕΜΠΑΧ στις κατευθύνσεις της Ε.Ε.

ΠΟΥΛΗΣΤΕ τη δημοτική περιουσία σε ιδιώτες για εκμετάλλευση και ότι άλλο διαθέτετε. **ΔΩΣΤΕ** συνολικά την διαχείριση των απορριμμάτων στις εταιρίες.

ΧΑΡΑΤΣΩΣΤΕ με ανταποδοτικά όλες τις υπηρεσίες προς τους δημότες, αυξήστε τα τέλη και τους φόρους. **ΑΠΟΛΥΣΤΕ προσωπικό** με την εφαρμογή της διαθεσιμότητας, με την κατάργηση θέσεων – συγχωνεύσεις και κατάργηση υπηρεσιών. Βγάλτε σε αργία τους «άτακτους» κ.α.

ΚΑΝΤΕ ΛΑΣΤΙΧΟ τους εργαζόμενους, αποσαθρώστε πλήρως τις εργασιακές σχέσεις.

Συμπέρασμα 2

Είναι φανερό πως μέσα σε ένα τέτοιο πλαίσιο λειτουργίας είναι αδύνατον με οπουδήποτε δήμαρχο ή σύνθεση δημοτικού συμβουλίου και των άλλων οργάνων να εφαρμοστεί διαφορετική πολιτική στους δήμους. Να αντιμετωπιστούν οι πραγματικές ανάγκες των δημοτών στις τοπικές κοινωνίες. **Ο αγώνας στους δήμους από τα πιο μικρά έως και τα μεγαλύτερα προβλήματα χρειάζεται να συνδεθεί αδιάρρηκτα με τον αγώνα για την συνολική ανατροπή της επίθεσης και των θεσμών και οργάνων που την υλοποιούν** όπως είναι και οι δήμοι σήμερα, χωρίς αυταπάτες πως μπορούν να διαχειριστούν αλλιώς.

Βασική προϋπόθεση για αυτό είναι η συγκρότηση μαχόμενου -ανατρεπτικού λαϊκού κινήματος στις πόλεις, συνδεδεμένο σε περιεχόμενο και μορφές με τον αγώνα των εργαζομένων στους ΟΤΑ και του εργατικού κινήματος, αλλά και της νεολαίας των ανέργων της κοινωνίας συνολικά.

ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ